

Sygn. akt IV Ka 386/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 15 czerwca 2016 r.

sprawy **W. Z.**

syna W. i L. z domu K. (...) roku w W. z art. 87 § 1 kw i art. 92 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 12 kwietnia 2016 r. sygnatura akt III W 1471/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczony w punkcie II jego dyspozycji zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym obniża do 9 (dziewięciu) miesięcy;

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, wydatkami za to postępowanie obciążając Skarb Państwa.

Sygn.akt IV Ka 386 / 16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 12 kwietnia 2016r. sygn. akt III W 1471/15:

I. Obwinionego W. Z. uznał za winnego tego, że w dniu 31 października 2015 roku ok. godz. 15.55 w W., prowadził w ruchu lądowym – po ulicy (...) – samochód osobowy marki V. (...), znajdując się w stanie po użyciu alkoholu: przy stwierdzonej zawartości alkoholu w organizmie w pierwszym badaniu 0,17 mg/dm³ w wydychanym powietrzu, zaś w drugim badaniu 0,13 mg/dm³ w wydychanym powietrzu, to jest za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1 kw i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierzył karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych,

II. na podstawie art. 87 § 3 kw orzekł względem obwinionego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1(jednego) roku,

III. na podstawie art. 29 § 4 kw zaliczył na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od 31.10.2015r. do 12.04.2016r.

IV. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 150 złotych tytułem kosztów sądowych.

Z wyrokiem tym w części orzeczenia o karze nie pogodził się obwiniony, wnosząc apelację własną.

Apelujący zaskarżonemu wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmiernie surowość orzeczenia w zakresie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w wymiarze 1-go roku, który nie uwzględnia niewielkiego stopnia przekroczenia dolnej granicy użycia alkoholu oraz faktu, że prawo jazdy jest niezbędne obwinionemu do zarobkowania.

W oparciu o tak postawiony zarzut na rozprawie apelacyjnej apelujący domagał się obniżenia wymiaru przedmiotowego środka karnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się zasadna.

Sąd Rejonowy poczynił w sprawie jedynie trafne ustalenia faktyczne, które doprowadziły do prawidłowego uznania sprawstwa oraz zawinienia obwinionego W. Z. co do czynu, wypełniającego ustawowe znamiona wykroczenia z art. 87 § 1 kw., co zostało właściwie uzasadnione w pisemnych motywach wyroku.

Wymierzona obwinionemu kara grzywny spełnia określone w art. 33 kw dyrektywy, uwzględnia zarówno wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu obwinionego, jak również cele, jakie kara ta winna osiągnąć zarówno wobec ukaranego oraz w zakresie jej społecznego oddziaływania. Grzywna orzeczona w wymiarze 500 zł nie jest karą niewspółmierną, lecz wyważoną stosownie do kryteriów ustawy, to orzeczenie odpowiednio wychowawcze, które powinno wdrożyć obwinionego do poszanowania porządku prawnego.

Słusznie natomiast apelujący obwiniony podniósł zarzut rażącej surowości wymiaru zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych (w pkt. II dyspozycji wyroku). Skoro przekroczenie przez obwinionego dolnego progu stanu po użyciu alkoholu było faktycznie nieznaczne (I-sze badanie wykazało 0,17 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), to zakaz w wymiarze aż 1-go roku jawi się nieuzasadnionym. Zważywszy ponadto na argumentację obwinionego o niezbędności prawa jazdy w celu zarobkowania oraz incydentalność czynu w życiu obwinionego, uznano za słuszne obniżenie przedmiotowego zakazu do 9-ciu miesięcy.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zwalniając obwinionego od ich ponoszenia.